

18.6.66

בעשר וחצי בא הנה שליח B.B.C לראיין אותי על מבצע סיני. כוונתו הייתה לשמוע על סואץ, אבל כל השאלות המכוונות לגלות אספקט הקשר בינינו ובין האנגלים סרבתי לענות. השיחה נמשכה כשעה. שאלה למה שאפנו ומה השגנו. אמרתי לו שתיים: חופש שיט במיצרי אילת ומנוחה יחסית על גבול רצועת עזה.

אמש הרצאתי בחדר האוכל בשעה חשע וחצי על סין ומקומה בעולם, ההרצאה נמשכה כשעה וחצי. על עברי דיברתי רק החל ממלחמת בריטניה בסין בשנת 1839.

19.6.66, יום א'

רגשתי עצמי לא טוב כל היום - וכמעט שלא יכולתי להמשיך בעבודתי. לפנות ערב הוסב לי.

20.6.66, יום

ירדנו אה"צ לחל-אביב, כי בערב יש לי אספה במודיעין.

בשש וחצי אה"צ בא אצלי שנער. הוא חזר משויץ - שם ניהל מו"מ עם אפס על הצנור מאילת לאסדוד, הוא הביא לי החכנית על פיתוח הנגב שהוגש לאדנאור - חכנית למלווה של חצי מיליארד לעשר שנים לפיתוח הנגב (פברואר 1961) הוא גם נהן רשימה של מכתבי לאדנאור
1.1.61, 19.12.61; 21.1.62; 15.5.63;

- יצחק הולדסהיימר בא בשמונה בערב לקחת אותי למודיעין, נוסעים דרך לוד ובן ששן, והולכים בכביש מאובק למודיעין. באו גם בני הקבוץ שלעבים, במודיעין היא רק האחזות זמנית, אחר כך יבוא הנה גרעין של נחל להתישב. יש עוד וויכוח עם ויץ על המקום.

- שנער סיפר לי שגולדה באה אצלו הראתה לו על מכתבי נגד מה שסיפרה בעתון ושאלה אותו אם המלווה של אדנאור נועד לפיתוח הנגב. הוא הראה החומר והחכנית לפיתוח הנגב שהוכנה בשביל אדנאור.

- המסיבה במודיעין נמשכה עד אחת עשרה וחצי. בדרך כלל שרה רוח טובה. חשבה בעיקר רוח זו יצחק הילרסהיימר. אחד המתווכחים עורר בי עניין רב. יליד צרפת הוריו והוריו הוריו "מכנה דורות הם ילידי צרפת. מקורם יש לו שבעה ילדים, הוא ואשתו עודם בערך צעירים. אדוק מאוד, יודע יותר תלמוד מתנך, דיברו אחדים משעלבים. היו גם בנות מהפועל המזרחי. אבל הן נגד המונח דו-קיום, אנחנו בני עם אחד, וזריטה אחרות ושותפות. לא כלם דתיים (אני השתמשתי רק בכנוי "אדוקים") הם שומרי כל המצוות, ביחוד לא כולם זהירים במצוות שבין אדם לחברו, פרץ וויכוח גדול אם המיפדה "כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה", האלזסי עזריה שמואלי, הגין על מיפדה זו, כי דוד לא היה נואף - כי בת שבע היתה מגורשת, אך הוא עבר על לא תחמוד.

21.6.66, יום ב'

שבתי בבוקר לשדה בוקר כי לשעה אחת עשרה נקבעה לי משימה עם מכס רב, עוזרו של אייזנהוייר שבא יחד עם יוסף יעקבסון למדרשה עוד בבוקר. הם יוכלו אהנו בצהריים, הוא רוצה לעול למובת המדרשה. הוא מבקש שם יותר שיאמר משהו לאמריקנים. אמרתי: יתרגלו לשם זה. הבסיס לבוא הנה טוב. הוא הסכים ידידותו האישיית של אייזנהוייר אלי.

22.6.66, יום ד'

כשלוש שעות עשתה מה טלביזיה אמריקנית. שאלנו מה הביא אותי לשדה בוקר, מהי . . . חפיתי על חיום העט היהודי עם נבחר, היש מוסר במדיניות, מהי זכות הערבים והיהודים על ארץ זו, היש סיכוי לשלום, במשך השיחה הוסיף לי שאלות שלא הוגשו לי לפני השיחה. היה מרוצה מהמברוחי.

כשהייתי מוכן לסצד הודיע לי שאייבי נתן בא לראותי. אמרתי אם רוצה להצטרף לסצד אלך אתו ברצון. הוא צעד אחי כל שמונים הדקות (שעה קלומר. וחצי) - בדרך סימר לי על המבישות ברוסיה, באמריקה ועט אישים. עושה רושם לא רע. התאונן שבימי העירו מהארץ עובדי המסעדה